

J. Josef ROHANKO

RŮŽENEC fesyvanit

STARÁ MATKA BOŽÍ ŽAROŠSKÁ a její poutní místo

ODJEZD 16.15
RŮŽENEC 17.30
MŠE 18.00
PŘÍJEZD 19.20

Ó přelíbezná Kytičko,
Krista Pána Rodičko,
kdo do Žarošic putuje,
potěší své srdéčko.

V Žarošicích stály ode dávna dva kostely: mladší farní sv. Anny v osadě, starší poutní, zasvěcený Panně Marii, který stál v místech dnešní dědinky Silničné. Věhlas poutních Žarošic byl jistě znám královně Elišce Rejčce, když jej roku 1322 zakoupila pro klášter cisterciáček na Starém Brně, který právě zakládala. Brzy po jeho založení r. 1323 objevila se v poutním kostele vzácná, umělecká socha Panny Marie, která patrně nahradila starou sochu nebo obraz.

Milostná socha je téměř v životní velikosti, vyřezávaná z jediného kusu lipového dřeva. Panna Maria chová na levé ruce Ježíška, jenž pravou rukou žehná, zatímco levá drží zeměkouli. Tvář Bohorodičky je podlouhlá, neobyčejně něžná, výrazná a ne nadarmo říkají poutníci, že když přicházejí do kostela usmívá se, když odcházejí pláče. Kroj sochy není biblický, ale francouzských královen. Panna Maria má jako panna rozpuštěné vlasy, jako matka má hlavu pokrytou bílou šátkou. Její královská důstojnost je zdůrazněna pozlaceným královským pláštěm, spjatým pod hrdlem spinadlem, který napodobuje plášť, jímž se odívaly české královny při korunovaci.

Slibný rozvoj žarošských poutí byl násilně přerušeno, když císař Josef II. zrušil 18. března 1782 starobrněnský klášter, v němž žilo 63 sester a zakázal pouti. Do té doby přechovávaly abatyše vzácnou památku na zakladatelku kláštera královnu Elišku její korunu. Naposled byla v úschově u poslední abatyše Antonie de Urici. Po zrušení kláštera dala korunu odhadnout městskému zlatníku Josefu Achbauerovi. Z dochovaného zápisu (4. dubna 1782) víme, že byla ze zlata, bylo na ní 100 perel, 3 malé diamanty, 12 malých rubínů, neurčitý počet smaragdů, tyrolských granátů a zlata na ní za 22 dukátů.

Poutní kostel byl prohlášen za zbytečný a měl být i s rezidencí zbořen. Předzvěsti nadcházejících špatných časů bylo vyloupení kostela 21. srpna 1783. Z dochovaných pramenů se můžeme dočíst, že k vyloupení došlo nedbalostí strážkyně Petronily Luskové, která místo hlídání šla za vojáky do Kyjova. Ke zboření kostela došlo v roce 1797.

Po zrušení zákazu poutí přicházeli do Žarošic opět četní mariánští ctitelé. Žarošice mají oproti jiným poutním místům tu zvláštnost, že se v nich udržuje starobylý poutní ceremoniel. Když poutníci spatří z dálky rezidenci Matky Boží Žarošské, pozdravují ji zvláštní písní a modlitbou. V kostele následuje dojemné uvítání Panny Marie modlitbou a vítací písní. Při ní družičky padají na své tváře – obřadu se říká poklona. Pak obětují své věnečky – symboly nevinnosti – Panně Marii na oltář. Stejně dojemné je i rozloučení s Matkou Boží.